

Аюханның Шытырман Оқиғасы

Ы.Мұхамеджанов Ы.Мұхамеджанов атындағы ЖББОМ

Аюхан, жұмсақ, қоңыр аю баласы,
анасының жылы құшағында оянып жатыр.
Оның ұясы жұмсақ мүк пен жапырақтардан
жасалған, әр жерінен күн сәулесі түсіп тұр.
Аюханның көздері әлі ұйқылы, бірақ жүрегі
жаңа күнге қуанышты.

Анасы Аюханның басын ақырын сипап, оны ойнауға шақырды. Ол Аюханды орман ішіне шығуға ынталандырды, бірақ әрқашан абай болуды ескертті. Анасының жылы жүзі мен жұмсақ үні Аюханға сенімділік берді.

Аюхан ұясынан шығып, алғаш рет жасыл шалғынды көрді. Әр жерде гүлдер жайнап, көбелектер ұшып жүрді. Жұмсақ шөп оның табанын қытықтап, ол айналасына таңдана қарады.

Кенеттен, Аюхан кішкентай, көк көбелекті байқады. Ол гүлдің үстінде дірілдеп отыр екен, қанаттары аздап жыртылғандай көрінді. Көбелек өте мұңды болып көрінді, Аюхан оған жақындады.

Аюхан көбелекке жақындап, жұмсақ мұрнымен оны иіскеді. Көбелек қорқып, дірілдеді, бірақ Аюханның мейірімді көздерін көргенде тынышталды. Аюхан көбелектің жоғалғанын түсінді.

Аюхан көбелектің артынан еріп, оған жол көрсетуге шешім қабылдады. Олар бірге шалғыннан өтіп, әртүрлі гүлдер мен жапырақтардың арасынан өтті. Аюхан абайлап жүріп, кішкентай досына қарады.

Ақыры, олар биік, ескі ағашқа жетті. Бұл ағаштың жапырақтары көбелектің қанаттары сияқты көк түсті еді. Көбелек қуанып, ағашқа қарай ұшып кетті.

Көбелек қуанышпен ағаштың жапырақтарының арасына кіріп кетті. Ол Аюханға ризашылығын білдіргендей, кішкентай қанаттарымен бірнеше рет айналып ұшты. Аюхан көмектескеніне өте қуанышты болды.

Аюхан енді өзін батыр сезінді. Ол үйіне қайтып келе жатқанда, жүрегі жылылыққа толы болды. Ол кішкентай досына көмектескеніне мақтанды, енді әлемді зерттеуге деген қорқынышы жоғалған еді.

Кешке Аюхан анасының құшағында тәтті ұйқыға кетті. Ол күннің шытырман оқиғасын армандады. Анасы оны сүйіп, Аюханның мейірімді жүрегіне риза болды.